



KÖRKÖRÖS UTAKON

Mimó és Csipek kalandja az Almássy téren

Forró nyári nap volt. Mimó és Csipek izgatottan készülődött. Mityó macska levelében, amiben uzsonnára hívta barátait, csupán annyit árult el, hogy olyan meglepetéssel készül, aminek mindannyian, sőt még a bolygó is örülni fog. Szerencsére az eső elállt mielőtt elindultak, a felhők mögül kisütött a nap. A két jó barát és kutyusuk Ficak trolival utazott, míg elérték a Wesselényi utcát, s végül az Almássy teret.



A 74-es troli lassított, majd megállt. A megállóban várakozó utasok fel, mások leszálltak. A távozó troli mögött Mimó, Csipek és Ficak kutyus bukkant fel. Mire biztonságosan átkeltek a legközelebbi zebrán az út túloldalára, Cserke róka is leparkolta biciklijét a park kapujánál. A sétáló utca felől Kupacs süni és Potyka béka közeledett. Már messziről integetve köszöntötték egymást.

- Klassz a bringád, Cserke! - járta körül a kerékpárt Mimó. - Új?
 - Nem új, csak felújítottam - felelte büszkén a róka.
 - Micsoda eső volt itt pár órával ezelőtt - mesélte Potyka. - Csak úgy hömpölygött a víz az utcákon, a csatornák alig győzték elvezetni a sok vizet.
 - Jött, ment - jót esett: Fűnek, fának jólesett - dúdolta Kupacs.
 - Láttátok a szivárványt? - lelkesedett Csipek.
 - Láttuk, gyönyörű volt! - válaszolták nevetve. - De hová tűnt Ficak?
- A futó zápor után a nap hamar felszárította a járdákat és az utakat, de egy-két pocsolya még őrizte a vizet. Míg Mimó óvatosan kerülgette, addig Csipek nagyokat szökellve ugrotta át őket. Cserke az egyik tócsa mellett ismerős nyomokra bukkant, amiket a kutyus vizes mancsa hagyott maga után.

- Kövessük a nyomokat! - tanácsolta a róka.

A nyomokat követve hamar rátaláltak a kiskutyára, aki Mityó macskával üldögélt a fák alatt.

- Szervusz, Mityó! Köszönjük a meghívást! - üdvözölték barátjukat.
- Kíváncsi vagyok, milyen meglepetéssel készültél nekünk - türelmetlenkedett Csipek.
- Lesz meglepetés is, de előbb uzsonnázzunk! - mutatott a kockás pléden várakozó teli kosárra Mityó.



Bár hétágra sütött a nap, a lombok alatt kellemes hús fogadta Mimóékat.

- Szervusz, öreg barátom! Remélem nem bánod, hogy megpihenünk árnyékodban! - ölelte át egy platánfa törzsét Csipek, míg a többiek előkészítették az uzsonnára hozott finomságokat.
- Cserke egy kosár málnával érkezett, amit reggel szedett a kertjében. Kupacs a Klauzál téri piacra ugrott be friss pogácsáért. Mire mindent szépen elrendeztek, Berka bagoly is megérkezett.
- Sajnálom, hogy elkéstem, de eltévedtem ebben a betonrengetegben - sóhajtott kimerülten. - A hegyeket elhagyva, próbáltam követni a faszorokat, de egy idő után elfogytak. A zöldellő parkok, a virágos kertek távoli szigetként bukkantak csak fel imitt-amott. Egészen elfáradtam, amíg egyiktől a másikig röppentem.
 - Jó, hogy megérkezted! Tessék, igyál egy kis frissítőt! - nyújtott át neki egy pohár házi limonádét Mimó.
- Jóízűen falatoztak, vidáman beszélgettek. Mityó végül elővette a régóta várt meglepetést, egy kismadaraknak szánt kuckót.



- Nini, a bakancsom, amit Kupacstól kaptam a születésnapomra! - kiáltott fel meglepetten Mimó, amikor meglátta a különleges madárodút.
 - Tudom már! Miután kinőttem, nekem adtad ezt a remek lábravalót - ölelte meg barátját Csipek. - Bejártam vele hegyet, völgyet, amíg a sarka el nem kopott.
 - Csupán kis javításra szorult - vette át a szót Cserke -, de pár szeggel helyrehoztam a hibát.
- Úgy van! - helyeselt Csipek. - Szinte újjá varázsoltad, így még sokáig túráztam benne.
 - Nem hagyhattam ezt a kalandos életű bakancsot a padláson porosodni - nevetett Mityó. - Úgy gondoltam új életet adok neki, nagyszerű madárházikó lesz belőle!
 - Pompás! A kinőtt és elfelejtett bakancsból új otthont készítettél a kismadaraknak, és még a szemét is egyre kevesebb. Együtt, sikerülni fog legyőzni a hulladékhegyeket! - kiáltott boldogan Kupacs.
- Ajándékból így ajándék lett. Közös felhelyezték a madárházikót egy közeli fára. Csipek bakancsa azóta várja kis lakóit. Talán már be is költöztek? Ha legközelebb arra jártok, ti is megleshetitek.

